

அறிமுகம்

Cristiana Natali

மொழி பெயர்த்தவர்:- Shalini Santiyagoo

மரியா பாவோலாவுக்கு வலது கை மட்டுமே உள்ள து. அவர் எங்களுடன் நடனமாடத் தொடங்கிய போது, தனக்குத் திறமை இல்லை என்று கூறி, எந்தவொரு இயக்கத்திலும் தனக்கு எந்த அனுபவமும் இல்லை என்று கூறினார். மிக விரைவில், அவளுக்குள் ஒரு இசை உணர்திறனைக் கண்டுபிடித்தோம், சிறந்த சாயல் திறன்கள் மற்றும் இயக்கத்தின் அசாதாரண மென்மையுடன், ஆரம்பத்தில், அவர் நடனமாடத்தொடங்கிய போது, மரியா பாவோலா நண்டை கை சட்டைகளை அணிந்திருந்தார், இது சமச்சீர் உருவத்தை மீண்டும் நிறுவியது. இந்த ஆண்டின் இறுதியில்,

அவர் வெளிப்படுத்தப்படாத ஆயுதங்களுடன் மேடை உடையில் நடித்து வந்தார். அவளுடைய அனுபவத்தைப் பற்றி இரண்டு பக்கங்களை எழுதும்படி நான் அவளிடம் கேட்ட போது, அவளுடைய வார்த்தைகளைப் படித்து உணர்ச்சிவசப்படுவேன் என்று எனக்கு தெரியும். இருப்பினும், அவளுடைய வார்த்தைகள் எனக்குத் தெரியாத அவளது அறிமுகமில்லாத பக்கங்களை காண்பிக் கு ம் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த புத்தகத்தின் கருத்து அந்த இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் உத்வேகம் பெறுகிறது.

இரண்டாவது அத்தியாயமாக வாசகர் அவற்றை இங்கே காணலாம்.(நடனம் எனக்கு எப்படி ஒரு கை கொடுத்தது என்ற தலைப்பில்) மரியா பாவோலாவின் கதையின் மூலம், நாம் அறியப்படாத ஒரு யதார்த்தத்தையும் அதை விவரிக்க ஒரு அசல் வழியையும் அனுகலாம். இதன் விளைவாக, அதிக புரிதலின் தோற்றம், தாராளமாக தங்கள் அனுபவங்களை வாசகருடன் பகிர்ந் து கொள்ள முன் வந்தவரக் ளால் வழங்கப்படுகிறது. உண்மையில், மரியா பாவோலா தகவல் தொடர்பு மற்றும் பரிமாற்றத்தின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறார். நாங்கள் வெளியிட விருந்த அவரது பங்களிப்பு குறித்து அவளுடைய எதிர்பார்ப்புகக் ளைப் பற்றி நான் அவளிடம் கேட்ட போது, அவர் விளக்கி னார்.

எனது கதையை மக்கள் படிப்பாரக் ள் என்று நான் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். இது பற்றிப்பேச கடினமாக உள்ளவர்களை இது ஊக்குவிக்கும் என்று நம்புகிறேன். பயப்பட வேண்டாம். எந்த வழியில்? அதைப்பற்றிப் பேசுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்,அதைப் பற்றிய தகவல் தொடர்புகளை நிறுவுகிறது ஏனென்றால் நான் மிகவும் கவனிக்கிற விஷயங்களில் ஒன்று என்னைப் பற்றி மற்றவரக் ளின் சங்கடம். பல விஷயங்களுக்கு சங்கடம், அதற்காக நான், சில நேரங்களில் அதைப்பற்றி யோசிப்பதில்லை பல மக்கள் தங்களுக்குள் பிரச்சனைகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் ள். இது எனக்கு ஒரு

போது கூட இருந்ததில்லை. ஒரு புறம், இது வளர்ப்பதற்கான ஒரு கேள்வியாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் சிலர் தாங்கள் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடியவர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். மேலும் அதை மோசமாக, வித்தியாசமாக என்னிடம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களும் இருக்கலாம். நிச்சயமாக, இது சிரமத்தை உருவாக்கும் வகையான சிக்கலைப் பொறுத்தது. ஆகவே யாராவது தங்கள் இயலாமை பற்றி பேசும்போது அதை மோசமாக எடுத்துக் கொள்ளும் நபர்களை நான் தீர்மானிக்கவில்லை, இந்த வகையான நபரை நான் அறிவேன். இருப்பினும், என்னைப்போன்ற ஒருவருக்கு, யாராவது தர்மசங்கடமாக இருக்கும் போது அது சங்கடமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில் எனக்கு எப்படி நடந்து கொள்வது என்று கூடத் தெரியாது. அதற்கு பதிலாக, நீங்கள் எனக்கு ஒரு உளவீட்டைக் கொடுத்தால், நான் பதிலளிக்க முடியும், அல்லது வேறு வழியில்லாமல், தகவல் தொடர்பு நிறுவப்பட்டது, நாங்கள் பேசலாம் (இந்த புத்தகம்) ஒரு கதவைத் திறப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகும். (மரியா பாவோலாவுடன் நேர்காணல், ஜனவரி 2, 2018) இன்னும் பல

பலவன் ப்படுத்தும் சிகக் ல்கள் உள்ளன. அவை என்னுடையது. உலகிற்கு எத்தனை கதவுகளை நாம் திறக்கமுடியும்? அதைப்பிடுங்கவும், உணரவும், வாழவும் பல வழிகள் உள்ளன. அவர்களின் சொற்களின் அக நிலை மூலம், இந்த தொகுதியின் ஆசிரியர்கள் நமக்கு ஒரு ஆச்சரியமான பாரை வையத் தருகிறார்கள்.

ஏனென்றால் சிலர் தாங்கள் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடியவர்கள் என்று நினைக்கின்றார்கள். மேலும் அதை மோசமாகவும் வித்தியாசமாகவும் என்னிடம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களும் இருக்கலாம்.

ஆச்சரியமான பாரை வ, இந்த புத்தகம் போலோக்னா பல்கலைக்கழகத்தில் (மாணவர்கள், முனைவர் மாணவர்கள், பட்டதாரிகள், பேராசிரியர்கள், பயிற்சியாளர்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப வலலு நர்கள்) மற்றும் குறைபாடுகள் உள்ளவர்களின் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்புக்களை இயலாமை ஃஃ னு.ஸு.யு ஆகிய இரு நூல்களையும் சேகரிக்கிறது “ அக்கா பார்லாண்டே “ சங்கடத்துடன் இணைந்து கலை, மனிதநேயம் மற்றும் கலாசார பாரம்பரியப்பள்ளி ஏற்பாடு செய்த ஒரு மாணவனின் கதையும், ஊனமுற்றோர் விழிப்புணர்வு ஆய்வகத்துடனான அவரது அனுபவமும் இதில் உள்ளது. மேட்டியோ கோர்வினோ மற்றும் ஃஃ பிரான் செஸ்கோ முசோலேசியின் பங்களிப்புக்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் நிக்கோலா பாதாசி நடத்திய மற்றும் படியெடுத்த நேர்காணல்களை விரும்பினர். பங்களிப்புக்கள் எங்கு சேகரிக்கப்பட்டன? மாற்றுத்திறனாளி சேவை ஃஃ னுஸுயு மூலம் அவர்களின் சொந்த பங்களிப்புடன் பங்கேற்க அழைக்கும் மின்னஞ்சல் அனுப்பப்பட்டது. இந்த அழைப்பை நாங்கள் இங்கு சேர்த்துள்ளோம், ஏனெனில் இந்த புத்தகம் ஒரு தொடக்கமாக இருக்க விரும்புகிறோம். உண்மையில், டிடெனெ பதிப்பை பங்கேற்க விரும்பும் எவரும் நூல்களுடன் மேம்படுத்தலாம். நாங்கள் மாணவர்களையும் குறிப்பாக தொழில்நுட்ப

வலலு் நர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் குறைபாடுகள் உள்ள ஆசிரியர்களையும் குறிப்பிடுகிறோம். குறிப்பிற்கு முகவரி புத்தகம் இல்லாததால், நாங்கள் எங்கள் தனிப்பட்ட தொடர்புகளை நாட வேண்டியிருந்தது, இது தவிர்க்க முடியாமல் கட்டுப்படுத்துகிறது. வாசகர்களுக்கு எச்சரிக்கை குறிப்பு: ஒவ் வொரு பங்களிப்பும் தன்னாட்சி எனவே அவற்றை ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டிய

என்று நாங்கள் நினைக்கின்றோம். எனவே பின்வரும் மின்னஞ்சல் முகவரியில் உங்கள்

உசுளைவையெய்யுவையடனூரெபெழுகை அஸி லக்ஷியா, அஸர் ஈபியா, அஸ்கல்குலியா, கைசோந்தோகிராபி அல்லது அஸ்ப்ராக்கஸ் யா (பார்க்கக் கைசய பக் 81) நிக்கோலா பர்தாசி ஆசிரியரின் குறிப்புக்களையும் எழுதினார்.

பிரான்செக்சி ஆகியோருக்குளது உளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எனக்கு கைக்கொடுத்த நடனம்

Maria Paola Chiaverini

நவீன இலக்கிய பட்டதாரி Bologna பல்கலைக்கழகம்

மொழி பெயர்த்தவர்:- Shalini Santiyagoo

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் எனது நண்பர் ஒருவர் உரையாடும் போது முதன் முதலாக என்னை சந்தித்த வேளை ‘உதவிக்கு கரம் கொடுக்கவா?’ என வினவ சில நிமிடங்கள் தயக்கம் கொண்டதாக தெரிவித்தார். நான் சிரமத்தினை எதிர்கொண்டிருந்த தருணமாக அது இருப்பினும் அவ்வாறு வினவுவது அதிகார தோரணை கொண்டவதாக இருக்குமோ என எண்ண தோன்றியுள்ளது. எனக்கு நகைப்பாக இருந்தது. எனக்கு கரமொன்று இல்லை என்ற சிந்தனையில் நான் என்றுமே செயற்பட்டதில்லை. இக்கூற்று குருடனிடம் நாளை உங்களை சந்திக்கிறேன் என்பதை போன்றதாக எண்ணினேன். எனக்கு சங்கடமான தருணங்களாக இருப்பினும் நான் எனது எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த தயங்குவதில்லை..உங்களுக்கு உதவ கரம் கொடுக்கவா? என கேட்க தோன்றிலும் நான் தயவு செய்து எனக்கு உதவிக் கரம் தர முடியுமா? என்றே எழுதுகிறேன். நான் யாரிடமும் உதவி கோர மனதளவில் எப்போதும் தயக்கம் காட்டுகிறேன் என்பதை நான் உணர்கிறேன். எனினும் எனக்கு சிரமமான சந்தர்ப்பங்களில் உதவிகள் தேவை படும் போது உதவிக்கு கரம் கோர நானும் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

கடினமான உடல்கட்டமைப்புடன் நீங்கள் பிறக்கும் போது உங்களால் செய்ய இயலாதவைகள் உள்ளதையும் நீங்கள் உணர்வீர்கள். எனது நிலையில், எனது தனிப்பட்ட அக்கறைகளின் எல்லை சில காரணிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. உங்கள் கரங்களால் செயற்படுவதே அதுவாகும். என்னால் என்றுமே பியனோ ஒன்றை வாசிக்க முடியாது என்பதை நான் அறிவேன். எனினும் எவருக்கும் என்றுமே இவ்வாறே தொடர்வதில்லை என்பதை அறிந்து கொண்டேன். ஆகவே நீங்கள் கற்பனையால் ஏதேனும் உங்களால் சுயமாக செய்ய கற்றுகொள்வீர்கள். சப்பாத்துக்களின் லேசியை கட்டுவது அதில் ஒன்று, எனது பாணியில் அந்த முயற்சியில் பெற்ற வெற்றி ஆக்கத்திறனை ஊக்கப்படுத்தியது. கடினமாக இருப்பினும் உங்களுக்கான தனியான பாதையை தெரிவு செய்யுங்கள். நான் எனது கால்

விரல்களால் சித்திரம் வரைவதை காணும் எனது நண்பர்கள் வியந்து போவார்கள்.

எனது எல்லைகளை தாண்டிவருவதற்கு எனக்குள்ள ஆர்வம் புதியவைகளை படைக்க என்னை தூண்டுகிறது. இல்லையெனில் எனது காலணிகளுக்கு லேசிகளை கட்டுவது அல்லது என்னை சித்திர கலைஞனாக மாற்றியிருக்காது. நான் சிறுவயதில் சர்கஸினை மிகவும் ரசிப்பேன். என்னால் இயலாத சந்தர்ப்பங்களில் உதவிகளை நான் கோருவதில்லை. பெருமையும் வெட்கமும் எனது குறைகளை ஏற்று கொள்வதில் இருந்து என்னை தடுத்தது. இது யதார்த்தமானது என்றாலும் உதவிகளை கோரும் போது அது உண்மையும் ஆகிறது.

நான் பெண்ணாக மாறிய போது உதவிகளை கேட்க கற்றுக் கொண்டேன். பெண்ணாக மாறுவதும் உடல் வளர்ச்சியையும், உங்களிலும் உங்கள் உடலிலும் மாற்றங்களை கொண்டுவரும். இந்நிலை எனது இயலாமையை காட்டியது. இளவயது பராயத்தினரின் அங்க அவயங்களின் மாற்றங்களை போன்றதல்ல எனது பிரச்சினைகள். சந்தேகம் இன்றி எனது சிந்தனைகளும் அந்த பிரச்சினைகளும் வேறுபட்டவை. செயற்கை கையொன்றை பொருத்துவதும் எனது சிந்தனையில் ஏற்காத ஒன்றாகும். எனது சிறிய கரத்தை என்றும் எனக்கே சொந்தமானதாக கருதினேன். என்னால் அதுபற்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாவிட்டாலும் அது என்னுடையது, அது நான், எவரும் என்ன செய்ய முடியும்.

இந்த உணர்வுகள் வெளிக்காட்ட இயலாதவை என்ற போதிலும் நாளாந்தம் நான் சந்திப்பவர்கள் எனது முகபாவத்தில் இருந்தே அதனை உணர்ந்து கொள்கின்றனர். என்னை சங்கடப்படுத்தக் கூடாது என மக்கள் தமது உணர்வுகளை நேரடியாக காட்ட தவறுவதால் அதற்கான பதிலை உடனடியாக கொடுக்க முடியாத வாய்ப்புகள் உருவாகின்றன. உதாரணமாக சிறுவர் எனது கைக்கு என்ன நடந்தது என நேரடியாக கேட்பார்கள், நான் அவர்களின் கேள்விக்கு நேரடியாக பதில் அளிப்பேன். பெற்றோர்கள் அவர்களின் அருகில் இருப்பின் தனது பிள்ளையின் கேள்வி என்னை சங்கடப்படுத்தியிருக்கும் என கவலை கொள்வார்கள். அவர்களையும் உரையாடலுடன் இணைத்து என்னால் பதில் அளிக்க இயலுமாக இருந்தால் அது மிகவும் வசதியாக இருக்கும். எமது உரையாடல்களின் போது எனது சிறிய கரத்தை அவதானிப்பர் உடனடியாக அல்ல, இது எனக்கு ஆறுதலாகும்.

சிலர் உன்னிப்பாக அவதானித்துவிட்டு செல்வர், இந்த அழுத்தம் எனக்கு சிரமமாகும். என்னை மறைத்து கொள்ள சில சமயம் நான் இதன் காரணமாக முயற்சித்ததும் உண்டு. எனினும் வாழ்க்கையின் சில சந்தர்ப்பங்களில் இதனை தவிர்க்க முடியும்து.

அவ்வாறான முதல் சந்தர்ப்பம் காதலாகும். நீங்கள் ஒருவரை காதலிக்கும் போது உங்களை முழுமையாக அவர் முன்னால் வெளிக்காட்டுவதை தவிர்க்க முடியாது. மிகவும் முக்கியமான அவதானிப்புகள் தன்னை பற்றியை கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கும் ஒருவரிடம் எம்மை காட்டுவது விருப்பமாகின்றது. சிலசமயம் அது நன்றாக அமைந்தது. சில சமயம் அது திருப்தியாக அமையவில்லை.

இரண்டாவது நடனம், எனது பல்கலைக்கழக வாழ்வின் போது தாமதமாகவே இதனை உணர்ந்தேன். மேளங்களின் சத்தங்களை முதல் முதலாக கேட்ட தருணத்தை நான் என்றுமே மறக்க மாட்டேன். அது எனக்கு எண்ணற்ற சந்தோசத்தையும் என்னை முழுமையாக வெளிக்கொணரும் ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்தியது. நான் நடனம் ஆடும் ஒவ்வொரு தடவையும் இதனை நான் உணர்கிறேன். ஆடும் போது உணர்வுபூர்வமாக இருப்பதை உணர்வீர்கள். என்னை நான் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற உணர்வு நிச்சயம் ஏற்படும். அனைவரும் இந்த மகிழ்ச்சியை உணர வேண்டும்.

நான் அதிர்ஷ்டசாலி என்ற உணர்வை இது ஏற்படுத்தும். நான் நடனம் ஆடும் போது என்னை கண்டிருப்பின் நான் சந்தோசமாக உள்ளேனா என நீங்கள் நிச்சயம் கேட்கமாட்டீர்கள்.